

نامه‌ی (۱)

پیشه‌کی

من وهك مندالیکی ئەنفال قسه ده كه م من له سالی ۱۹۸۷ له دایك بووم باوكم نه دبوو له سالی ۱۹۸۸ شالوی ئەنفال پووی كرده دیکه مان باوكم و سی مام و خالییکم به ردهستی حكومهتی بعز كهوت بیجگه له وهی كه هه موو مال و سامانمان پویشته وه تانیستا هیچ شتی بو ئەنفال نه كراوه و ئاوریان لی نه دراوه ته وه دایكم به خیومانی كرده به بی باوك گه یاندمانی ئەم ته مه نه له كۆتايدا هیوادارم به بوونی نه بونی هه والیکی ئەو ئەنفالانه مان پی بلین

گویر هه تا بمری به ته مای چاوه

منیش تا بمرم هه ر ئەلیم باوه

چرو سابر مهد

۱۹۸۷/۱/۴

ناونیشان چه مچه مال شوپش

قادر كه ره م

كوردستان نیته:

نامه كه له سه ر كاغه زیکی ده فته ره كانی كوردستان نووسراوه
وهك خوئی چاپمان كرده ته وه، خه ته كه له خه تی مندال ده چیته